

כבר, התנו מוכשרים להוציא גם מהרמן זהה, המועבת בקייפתו איזה תוך תמדצתי, הרואי להתקיים אחריו מירוקו ליבוננו וצירופו¹⁴.

אחר שהוסחה הדעה האנושית באופן סיסמתית מדעת דרכי ד', מפni שנסתם לפניה האור החפשי, שהוא מקור האידיאליות. — ירדה האידיאליות האנושית קמעא קמעא, עד שהוכרחנה לפני השרה והטהורה מלב בני זיו חייה, נחשך האור והונעם של ההטענות על ד' השרה והטהורה מלב בני אדם. עד שرك זיו קלוש וארעוי תוכל להוריח תחת האור הנצחי העליון והנהב עדי עד, וזה הזיו המועט הוא כחולם חווין לילה, שעובר ונודד, ואח'ב הוכרה לתהפק למאסה של כל קווט וודת, ביחיד עם השנאה האזומה לשודאל בין מקוריים דתיים בין מקורים כפרניים. עכשוו הגיע חומן שרואה ישודאל את עוז והדרו, בין בשלילה — לעקר את האשחה של שלילת האידיאליות והחופש האלמי, משורש שרצה, בין בחוב — לזרום את האידיאליות, את האהבה לדרכי ד' הנטועה בנפשו הלאומית פנימה, והוא חולכת וועלה פורחת וمتגדלת, לרגלי כל מה שמתגבר מדור ישודאל, העם האחד שאידיאליה שלו היא להתיוות בקרבו את היסוד המוסרי, לא רק בצדו המעשי לבוזו, כי אם גם בצדו האידיאלי, שהוא מטרה בפני עצמה בתור. התכנית העליזונה של החיים, והצד האידיאלי לא יושלם לעולם בעו גברתו, עד שرك הוא יהיה הכה המנייע את הגלגל הקולטרי לכל צדדיו המרובים, כי אם כשייה נובע ממקורי האמתי מאותו המקור שכל הטוב של המזיאות נובע ממנו, הטוב האידיאלי האלמי, «ולי מה יקרו רעיך אל»¹⁵ «פתחו שערם ויבא גוי צדיק שומר אמונים»¹⁶, והוא. סובל גורל נורא בחפץ פנימי לעמוד בחים מיהדים, כדי שעיל ידו «יתגדל ויתקדש שםיה רבא בעלהם די ברא כרעותיה»¹⁷.

במעמד הנפש פנימה יש עירגה אל העצמיות של כל נושא חברה, שהוא מקור להთארים המתיחסים. אבל לא תכנס התשוקה הזאת לעולם בגבול הכרה מסומנת. אם תרצה ביחס האלוהות להתרנס מזה, יש לה רק שני דרכים: החריגות של שפיכת הנפש שהוא גם כן מקור לרגש הדתי, או הeschלה הפילוסופית, האסכולית, שהשליל היה כתחה וועה, אמנים זאת השלילה היא אַתְבָּתָה והנה마다, שכשהיא מתערבת עם הרגש הבלתי, המיסוד בעומק הנפש מצד העירגה העצמית, לנשא ומורום מכל רעיון ורגש, החולל סדרים נאים ומתוקנים בארכות החיים וסדר דברים תיאולוגיים הגונים וישראלים, אמונה הרושש הנשגב לבחוי איננו יכול להתגלות בחים במדת ובמשטר, בין מצד רומו וועו של המבוקש בין מצד שביל מושג איננו נמצא לדורשינו

14. ע"ט הגינה זו: ושם: «רמן מצא חוכו אכל קלייפתו ורק».

15. חז"ל הל' קל"ט, י"ג, 16. ישע"ט כ"ז, כ"ב. 17. תפילה "קדיש".

את דרכה הנצחי, המתעללה בראש נקודת החיים, אז היא אובדת ומוכנת לכל שגיאה, וועלמה האידיאלי נשך בעדרה. — ההשכחת של האידיאלים האלילים מוכרת היא להגביר שנאה לישראל, דוגמת השנאה של רומי האלילייה ליהודה מפני הניגוד הגדול של עצמות הצביו של חיים כולם שביניהם, וביותר כשהיא מתעצמת באיזה צורה מדעית. יד ד' היתה על הראש העדה האנטדרמית אז להוציא מהכלל את מי שחשב להשכיה את האידיאליות של הקראיה בשם ד', ע"י הקראיה המהמת לעצימות, שאין עמה לא עו ולא ענותה, לא קדשו ולא שמהה לא טהרה ולא חיים של חפץ לפועלם אמת. — בקיצצת הנטיות האידיאליות, — שהיא באמת רק קראיה לאל נבר, אל אחר, והכשר גדול לבסוף לתורקנות המשחבה. שהרי אין כלל, אחר הידייעה הכרורה המבוכרת, שום ידיעה עצמית לאדם לא רק בחק האלוות כיזאמ — בכל מושג, ובכל האמת הטהורה תוכל להתבכס רק על מוסד האידיאליות הטבעית להפטבע האלהיות של דרכי ד', בזרומות עוזם באבותם הייחודי, שתמצאו באומה שלמה בכל מלאות ונצחות, שرك בשлом ואנושות כולה לה שלום. — לולא הרוחקים הללו או הלא היה איש כוה נחשב בין חכמי ישראל, ספריו היו נחשבים בספריו חקירה אלהית נאמנים ווואים לבא בקהל, ואין לשער את כח הנפש שהיא צפון בהם, למעד הרוחני והלאומי של ישראל ובאייה צורה איזמה היה יוצא כשהיא גם העו העברי נסוף אליו, ואין להעריך כמה כחות היו אובדים וمبرאים גם כן בהלה נוראה ומחלה ממושכת. עד שהיה בא ההקשר הגמור של התעלות הרות, עד כדי להכיר את האפסה שבתם, ביחוד ביום שלא התעלתה עדיין תורה המוסר והאידיאליות למלתיה הפופולרית ולמדרגות חכמה מסודרת, בהקשר להכנס בכל שדרותיה של התהבה האנושית, שהיא נcona להיות בסיס נאמן לשערי צדק של כנסת ישראל שיפתחו בעולם, למלתיה מכל שיטה אריסטוקרטית, המתגדרת רק בתగונים ישים. שתו המות חוק על מצחם¹⁸. «לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דومة». כמה היו פועלים להזיק, אם היו נכתבים בלשון הקודש והיו מחולבים גם כן בדברי תורה, בಗילוי פנים שלא ההלכה... יותר ויתר ממה שפעלו כל אלה בהיותו יושב הרחק מן המתנה בדד ונבדל. אמן כה נערץ כות, ע"פ שמקורו ובסיסו הוא אלילי, לא היה אפשר כמעט להופיע כי אם על ידי חזק גונשו, עד שرك הוא היה יכול להוביל על חשור נורא כוה ע"י האור הגדול, שקבלו בדרך שבורת ומעותה, שرك בעמל רב, ונסיוין

12. ע"ט שבת נה. 13. תלמידים קל"ג, י"ג.